

Όταν δεν σε παίρνει ο ύπνος κι είσαι ξαπλωμένος στο κρεβάτι με τα πόδια σου απλωμένα βλακωδώς και στο τραπεζάκι δίπλα σου το ρολόι κάνει τικ τακ κι ο ύπνος δεν λέει να πάρει το ρολόι, τότε σου φαίνεται ότι μπροστά σου χάσκει ένα τεράστιο μαύρο παράθυρο, κι απ' το παράθυρο αυτό πρέπει να πετάξει η ισχνή, γκριζωπή ανθρώπινη ψυχή σου, ενώ το άψυχο σώμα σου θα μένει ξαπλωμένο στο κρεβάτι, με τα πόδια απλωμένα βλακωδώς κι οι χτύποι του ρολογιού θα ψιθυρίζουν: «Νά, ακόμη ένας άνθρωπος αποκοιμήθηκε», και τη στιγμή αυτή θα κλείσει με πάταγο το τεράστιο κι ολόμαυρο παράθυρο.

Ένας άνθρωπος, που τον έλεγαν Ακνόφ, ήταν ξαπλωμένος στο κρεβάτι, με τα πόδια του απλωμένα βλακωδώς, και προσπαθούσε να κοιμηθεί. Ο ύπνος όμως δεν έλεγε να πάρει τον Ακνόφ. Ο Ακνόφ ήταν ξαπλωμένος με τα μάτια ανοιχτά και τρομακτικές σκέψεις έπεφταν στο κεφάλι του, που είχε γίνει σκληρό σαν ξύλο.

8 Μαρτίου 1938